

Účastník řízení podávající opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

rozhodl, že:

— Rozsudek Soudu (čtvrtého senátu) ze dne 7. července 2004 ve věci T-175/03 (Norbert Schmitt v. Evropská agentura pro obnovu) se v plném rozsahu ruší.

dále, aby novým rozsudkem rozhodl, že:

— Žaloba na neplatnost, jíž se napadá rozhodnutí EAR ze dne 25. února 2003 o ukončení smlouvy o zaměstnávání dočasněho zaměstnance uzavřené se žalobcem v prvním stupni, se zamítá.

— Žalobci v prvním stupni, účastníci řízení, proti kterému je podán opravný prostředek, se ukládá náhrada nákladů řízení.

Důvody opravného prostředku a hlavní argumenty

Soud prvního stupně porušil zákaz rozhodovat ultra petita tím, že založil své rozhodnutí na důvodech a argumentech, jež nebyly žalobcem v prvním stupni přímo uvedeny ani dostatečně rozvedeny.

Soud se dále dopustil nesprávného právního posouzení tím, že vyložil článek 4 smlouvy o zaměstnávání dočasněho zaměstnance uzavřené s N. Schmittem tak, že právo Agentury na ukončení této smlouvy je omezeno pouze na situace, které nastanou v důsledku značného snížení nebo ukončení aktivit Agentury před koncem jejího mandátu.

Soud se konečně dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl za to, že legitimní očekávání žalobce v prvním stupni bylo porušeno, ačkoli z odůvodnění rozsudku vyplývá, že se mu nedostalo žádného ujištění, které by bylo přesné, bezpodmínečné, souhlasné a v souladu s předpisy upravujícími režim ostatních zaměstnanců, pokud se jedná o jeho zaměstnávání až do konce skutečného mandátu Agentury.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesfinanzhof ze dne 8. července 2004 ve věci Finanzamt Eisleben proti Feuerbestattungsverein Halle e. V.

(Věc C-430/04)

(2004/C 300/62)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesfinanzhof (Německo) ze dne 8. července 2004 ve věci Finanzamt Eisleben proti Feuerbestattungsverein Halle e. V.,

které došlo kanceláři Soudního dvora dne 7. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesfinanzhof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Může se soukromá osoba povinná k dani, která je v soutěžním vztahu k veřejnoprávnímu subjektu a která uplatňuje, že jeho nezdanění nebo příliš nízké zdanění je protiprávní, dovolat čl. 4 odst. 5 druhého pododstavce směrnice 77/388/EHS⁽¹⁾?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesgerichtshof ze dne 29. června 2004 ve věci řízení o stížnosti Massachusetts Institute of Technology.

(Věc C-431/04)

(2004/C 300/63)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesgerichtshof ze dne 29. června 2004 ve věci řízení o stížnosti Massachusetts Institute of Technology, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 7. října 2004, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesgerichtshof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Znamená pojem „kombinace účinných látek léčivého přípravku“ ve smyslu čl. 1 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 1768/92 ze dne 18. června 1992 o zavedení dodatkových ochranných osvědčení pro léčivé přípravky⁽¹⁾, že složky, z nichž se kombinace skládá, jsou každá sama o sobě účinnou látkou s léčivým účinkem?
2. Je „kombinací účinných látek léčivého přípravku“ také případ, kdy u kombinace látek složené ze dvou složek je jedna složka uznanou látkou s léčivými účinky pro určitou indikaci a druhá složka umožňuje takovou formu podávání léčivého přípravku, která způsobuje změnu účinnosti léčivého přípravku pro tuto indikaci (implantát in vivo s kontrolovaným uvolňováním účinné látky za účelem zabránění toxickým účinkům)?

(¹) Úř. věst. L 182, s. 1.